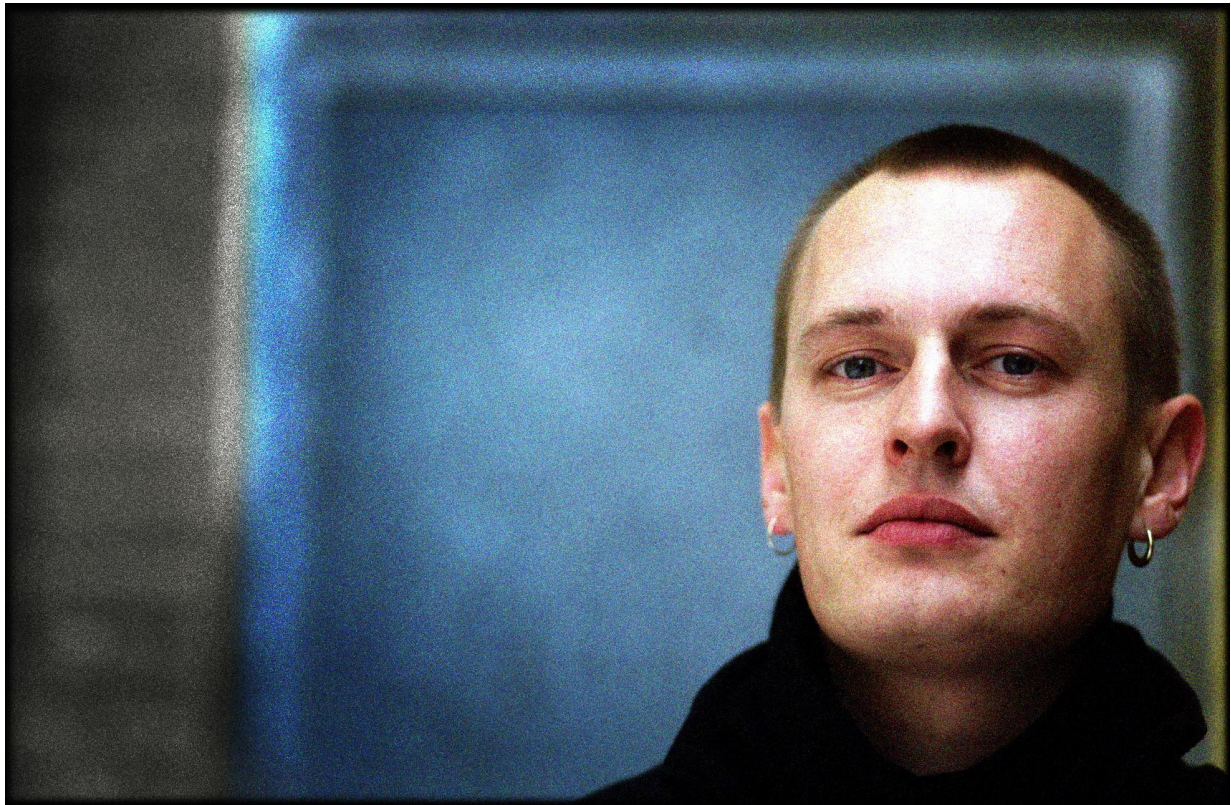

PRESSEMATERIALE

EJERSBO

En dokumentarfilm af
Christian Holten Bonke
om forfatter Jakob Ejersbo

DOXBIO biografpremiere landet over onsdag den 25. november 2015

Se bioliste på doxbio.dk

Pressekørsel: Mandag den 16. november kl. 11.30 i Gloria. Sig gerne til om I kommer.

Gallapremiere i biffen i NORDKRAFT, Ålborg tirsdag den 24. November kl. 19.00 - pressen er meget velkommen.

Pressekontakt: Line Bilenberg, 20710494, line.bilenberg@gmail.com

Pressemateriale downloades her:

<https://www.dropbox.com/sh/epbr7ereetzgw3/AAD7A3qaDQ4IMlI30fYOPoCa?dl=0>, eller på www.doxbio.dk under fanebladet "presse" og "downloads".

Forsidefoto credit: Annett Bruhn

Længde: 75 min.

Instruktør: Christian Holten Bonke

Producer: Katrine A. Sahlstrøm

Producent: Bonke Film

Manuskript: Christian Holten Bonke.

Manuskript konsulenter: Rune Skyum-Nielsen, Maja Jul Larsen.

Indhold:

Side 2:	Indledning
Side 3:	Synopsis og kort pitch samt information
Side 3:	Til redaktionen om bogen om Ejersbo af Rune Skyum-Nielsen
Side 4:	Om hovedkaraktererne i EJERSBO
Side 5:	Instruktørens motivation og tanker – af Christian Holten Bonke
Side 6:	Fakta om Jakob Ejersbo
Side 7:	Biografier
Side 8:	Om DOXBIO – som distribuerer filmen
Side 8:	Filmene er støttet af.

Indledning:

”Det er usædvanligt, at en forfatter får De Gyldne Laurbær allerede for sin første roman. Som regel plejer de at skulle se hinanden an, forfatterne og boghandlerne. Holder talentet? Er salgskurven for opadgående? I dit tilfælde synes jeg, det er glædeligt, når talentet ikke behandles, som om det var en ejerlejlighed i København, der lige skal stige et par millioner til. Dit talent er så stort og uimodsigeligt, at der ikke er nogen grund til at vente på flere romaner, før prisen kommer.”

Sådan lød ordene fra forfatterkollegaen Carsten Jensen, da JAKOB EJERSBO i 2003 modtog boghandlerens De Gyldne Laurbær for sin debutroman Nordkraft.

Der er blevet skrevet meget om Ejersbos forfatterskab, men det her er historien om mennesket og forfatteren Jakob Ejersbo, fortalt af hans nærmeste.

Det var forfatteren Rune Skyum-Nielsen, der i sin tid fortalte instruktør Christian Holten Bonke om turen op ad Kilimanjaro i Tanzania, hvor Jakob Ejersbos to venner skulle sprede Jakobs aske. Det var Jakobs sidste ønske, som han havde bedt sin bedste ven Morten Alsinger om at sørge for blev til en realitet.

Tabet af et familiemedlem eller en god ven kan for mange være svært at tale om. Fem år havde Jakobs aske stået i Morten Alsingers køkkenskab og nu var det tid til at tage turen til Afrika, Tanzania, stedet hvor Jakob var vokset op og som han elskede og skrev flere bøger om.

Jakobs gode ven og samarbejdspartner Christian Kirk Muff og Jakob var raget en smule uklar, inden Jakob døde, og smerten over at han ikke fik sagt farvel på en god måde har været svært for ”Muff”. Så hvad sker der, når to venner, der er meget langt fra nutidens så velkendte ironmen-typer, smider cigaretterne og tager en tur op ad et bjerg, der på ingen måder er let at bestige? Hvordan opleves

sorgen over tabet af en ven, der var noget ganske særligt på en tur, der emmer af hans tilstedeværelse? Morten Alsinger beskriver turen i starten af filmen, mens han pakker Jakobs aske i små plastik-bøtter: "at runde noget af, at blive færdig med noget sorg og komme videre på en anden måde. Det er også noget med at give noget tilbage i forhold til, hvad han har givet og også at give noget af Jakob tilbage til Afrika".

Samtalerne på turen imellem de to venner Morten Alsinger og Christian Kirk Muff og bidragene fra andre kilder, såsom den afrikanske barndomsven Ali Mushi, hans forlægger Johannes Riis, Jakobs søster og forældre samt Jakobs korte men intense kærlighed, Ditte Steensballe giver et særligt indblik i, hvad det koster at være kunstner på den måde, som Jakob Ejersbo var det.

Ejersbo havde et brændende ønske om at føre sine læsere ind i verdener, de normalt måske ikke kendte så meget til. Han ønskede, på sin egen måde, at skabe debat i samfundet om den måde vi eksempelvis behandler mennesker i den tredje verden på eller måske bare mennesker i det hele taget. Både i de nære relationer og dem, vi måske oplever som de "fremmede." Det budskab har filmens instruktør Christian Holten Bonke et ønske om, at filmen skal bære videre. (Se hans egne ord længere nede)

Synopsis:

Portræt af en af Danmarks vildeste forfattere i nyere tid.

Jakob Ejersbo skrev med sin 'beskidte realisme' om unge mennesker, der mister fodfæstet og opdager at deres forældre ikke fatter en skid.

I 2003 fik han helt usædvanligt De Gyldne Laurbær for sin første roman Nordkraft, for som komiteen sagde: 'Dit talent er så stort og uimodsigeligt, at der ikke er nogen grund til at vente på flere romaner før prisen kommer'. Fem år senere var Jakob Ejersbo død.

I EJERSBO trodser forfatterens to bedste venner smøgerne og en hel del fornuft for at indfri Jakob Ejersbos sidste ønske; at få spredt sin aske fra Kilimanjaros tinde. Jakob Ejersbo levede sin tidlige barndom i Afrika, hvilket formede ham og forfulgte ham hele livet. Undervejs fortæller venner, familie og kolleger om den fandenivoldske og stædige enspænders ellers ret private liv.

Karaktererne fra Ejersbos bøger bliver vakt til live og blander sig i beretningen om, hvad kunstnerlivet koster, hvis man – som Jakob gjorde – kaster sig kompromisløst ind i det. Jakob Ejersbo skrev med døden i hælene og ofrede alt andet for at nå at færdiggøre det værk han altid havde ville skrive: Afrika-trilogien.

Kort pitch

Mens Jakob Ejersbos to venner kæmper sig op mod toppen af Kilimanjaro for at sprede Ejersbos aske fortælles historien om forfatterens liv og hvordan han brugte sine sidste kræfter på at skrive sit hovedværk 'Afrika trilogien'.

Til redaktionen:

Rune Skyum-Nielsens bog om Ejersbo skulle have haft release samtidig med filmen, men bogen er udsat til foråret.

"Jakob var her"

Biografien om Ejersbo

Jakob var her er historien om forfatteren Jakob Ejersbos alt for korte liv. Journalist Rune Skyum-Nielsen har talt med familie, barndoms- og ungdomsvenner i såvel Danmark som Tanzania, med

lærere, forfatterkolleger og forlagsfolk m.fl. Derigennem er han kommet tæt på Jakob Ejersbos liv fra fødslen i Rødovre til døden som blot 40-årig i 2008. Et intenst, interessant og bevægende portræt af forfatteren til nyklassikere som *Nordkraft* og Afrika-trilogien *Eksil, Revolution og Liberty*. *Jakob var her* udkommer i foråret 2016.

Forlag: Gyldendal

Hovedkaraktererne i EJERSBO:

Morten Alsinger

Morten er en af Jakobs ældste venner og de fulgtes ad igennem livet. Morten var Jakobs nyfundne "storebror". De mødtes på universitetet, hvor Jakob blev dybt fascineret af den punkede og fandanivoldske Morten. Efter en undervisningstime, gik Jakob lige op til Morten og sagde "Fuck, du er sindssyg! -vi skal være venner." Efter at have undgået den alt for direkte unge fyr med øreringe og batiktrøje i en periode, ville tilfældet at de meldte sig ud af universitetet stort set samtidigt. Derfra blev de uadskillelige. Over en årrække skrev de breve sammen om deres liv. En dag troppede Jakob op med hele deres korrespondance indskrevet og printet. Det blev dermed til deres fælles brevroman "Fuga". - og Jakob havde fået taget hul på forfatterdrømmen...

Senere flyttede de begge til København, hvor de i lang tid boede i samme bygning på Nørrebro og kunne gå over loftet til hinanden, når det var tid til en kop kaffe. Morten og Jakob havde ofte talt om at skulle bestige Kilimanjaro sammen, men nåede det aldrig. På sit dødsleje bad Jakob Morten om at sprede sin aske fra Kilimanjaros tinde.

Morten er far til to drenge, arbejder som socialpædagog i socialpsykiatrien i København, og er ved siden af udøvende kunstner, hvor han laver interaktionsinstallationer og objekter, billeder og musik

Christian Muff

Jakob og Christian var ikke det åbenlyse makkerpar. I flere år oplevede den lidt mere reservede Jakob at Christian "Muff" var en højtråbende spradebasse.

Først da Jakob fra sit vindue så Muff komme vraltende med hold i ryggen, grinede han så højt at han nær var drattet ud og starten på et egentligt venskab tog form.

Som Muff selv siger, så skulle Jakob opleve mennesker være svage, før han overhovedet ville overveje at etablere et venskab. "Han skulle se mig ynkelig, før vi kunne blive venner".

Muff var både Jakobs ven og litterære sparringspartner. Muff var "førstelæser" på alt Jakob Ejersbo skrev siden Fuga.

Muff hørte først om Jakobs barndom i Afrika 4 år efter deres første møde, men blev hans væbner i kampen for at få forløst hans livsværk for netop at skrive om barndommen i Afrika...

Jakob skrev som en besat og så kom siderne forbi Muff, der gav ham både roser og kritik, hvilket kunne føre til store lidenskabelige disputer mellem dem.

Muff og Jakobs samarbejde var under stor belastning da Jakob døde.

Muff har mange talenter og spiller på dem alle. Han er stadig sparringspartner for flere forfattere, deriblandt Peter Øvig. Er pt. i gang med flere tv-produktioner, film og litteratur. Senest redaktionschef på "Find Stein Baggers penge". Far til 3 børn.

Instruktørens tanker om filmen samt motivation:

Af Christian Holten Bonke

At læse Jakob Ejersbo er som at høre god rock. Det er "in your face"-virkelighed; rå og direkte. Ingen overflødige mellemspill. Det er vrede og frustration, du bliver konfronteret med. Først lidt senere fanger du de større buer og den store følsomhed, det hele springer fra...

Som dokumentarist, tror jeg, at det var Jakobs virkelighedstro skildring af verden og karakterer, der forsøger at manøvrere sig igennem den, der virkede så overrumplende på mig. Hans evne til at lukke mig ind i et andet menneske og dennes tanker. Hver karakter du møder i hans værker er så overbevisende, at jeg oplevede verden fra et nyt perspektiv hver gang; et andet mål i livet, et andet moral kodeks, nye værdier.

Hvordan kunne han det? Ramme et andet menneske så præcist?

Når jeg læste Ejersbo oplevede jeg at jeg fandt tilbage til en tone og en sensibilitet der var gledet ud mellem fingrene på mig. En nerve og omsorg for min omverden som jeg selv havde forladt en del af, siden min ungdom.

Jeg har i mange år troet på, at det er teenageren, der ser verden klarest. Den der oplever uretfærdigheden og absurditeten i livet mest intenst og rent. Den der har empatien intakt, før vi lader os korrumpere for at kunne holde livet ud. Det var den indignation Jakob holdt fast i gennem sit korte liv og det var den indstilling, jeg kunne mærke igen, da jeg læste hans litteratur.

Og netop det satte jeg ud for at forstå; hvordan man som 40 årig havde kunnet bibeholde den følsomhed.

Jeg håber meget, at publikum der ser filmen vil få en oplevelse af, at komme meget tæt på en af nyere tids vigtigste danske forfattere og måske forstå, hvad det var der drev ham. Og i et bredere perspektiv forstå, hvilke ofre man som kunstner kan komme til at gøre sig i kampen for at lykkes.

Det har i mere end én forstand været en lang rejse. Først op ad et bjerg i Afrika og siden en større mental tour de force, hvor jeg har mødt de mennesker, der stod Jakob Ejersbo nærmest. Først herefter har jeg for alvor forstået hans litteratur, der pga. hans tilgang til verden, er meget tydelige afspejlinger af Jakobs eget (følelses)liv.

Det skete i virkeligheden ved et tilfælde. Jeg hørte om forfatteren Rune Skyum-Nielsens planlagte tur op til Kilimanjaro med Jakobs to venner. En tur hvor Jakobs sidste ønske skulle forløses. At hans aske skulle spredes ud over Tanzanias jord. Jeg var allerede tændt. Kan man drømme om en bedre ramme for et portræt? Selvom jeg skulle portrættere en afdød forfatter, ville jeg gennem opstigningen på bjerget Kilimanjaro kunne skildre Jakob gennem et dramatisk nutidslag. Det var en gave...

Rune inviterede mig med, og i månederne inden turen lærte jeg Morten Alsinger og Christian Muff at kende. Begge var de stadig dybt berørte af sorgen over at have mistet en ven, der havde sat dybt præg på deres liv.

Morten havde haft asken stående som et spørgsmål i et skab i fem år. Og mens Jakob havde ligget dødssyg af kræft hos sine forældre i Ålborg, havde Morten lovet ham, at sprede hans aske i Tanzania, hvis det virkelig skulle gå så galt, som lægerne havde spået. Christian Muff havde været Jakobs kreative væbner siden hans første egen novellesamling, men døden havde splittet dem ad midt i en krise.

Så det var mere end en rejse fra A til B. Det var en åndelig renselse for dem begge. Og en historie der snor sig ind i fortællingen om den store danske forfatter. Det var ikke to fitness ironmen, der tog af sted op ad Kilimanjaro, men derimod to venner, der lagde smøgerne til side og trodsede bjerget i deres kærlighed til en god ven.

Der er utømmeligt mange tematikker i Jakob Ejersbos liv. Så mange spørgsmål man må stille sig selv. Men ét står klarest. Dobbeltigheden er en konstant faktor, når man beskæftiger sig med Jakob Ejersbo. Det bløde føder det hårde og omvendt. Han var kompleks.

Hvordan kunne han bibeholde den overvældende empati? Han var måske født for sensitiv til denne verden, således at den i virkeligheden var for voldsom for ham. Han kunne ikke selv overgive sig til den nære kærlighed. At et menneske med så klart og følsomt et blik ikke selv kunne åbne op er tragisk, men netop derfor blev hans litteratur en ventil herfor.

Derfor ville han give os sit blik på verden, den indre og den ydre. Men bøgerne er ligeså meget en gave til os andre, som det er noget han skulle have ud af sit eget system.

At filmen "EJERSBO" udkommer netop nu, hvor vi som samfund bliver konfronteret med ulighed og flytningestrømme er et smukt sammenfald. Afrikatrilogien beskæftiger sig med netop disse tanker og da de udkom overskyggede hans død emnet.

Jakob var meget pressesky, men havde besluttet sig for at deltage i debatten hans bøger end måtte forårsage. Nu håber jeg at debatten kan tages med fornyet kraft som en slags ære være hans minde.

Fakta om Jakob Ejersbo:

Født: 6. april 1968 i Rødovre.

Død: 10. juli 2008.

Uddannelse: Uddannet journalist ved Danmarks Journalisthøjskole 1995.

Debut: Fuga, Tiderne skifter, 1998. Brevroman (sammen med Morten Alsinger).

Litteraturpriser: De Gyldne Laurbær, 2003. DR Romanprisen, 2010.

Seneste udgivelse: Liberty, Gyldendal, 2009. Roman.

Opvokset: rundt omkring i Danmark (dog primært i Ålborg) og i Tanzania.

Baggrund

Jakob Ejersbo blev født i 1968 i Rødovre. I 1974, da Ejersbo var seks år gammel, rejste familien til Tanzania, hvor han og storesøsteren Ea startede på Den Internationale Skole i byen Moshi (ISM). I 1976 flyttede familien tilbage til Danmark og bosatte sig i Frejlev uden for Ålborg, hvor Ejersbo begyndte i 3. klasse. Men da faderen igen fik job i Tanzania, tryglede Ejersbo om at komme med, og som 13-årig rejste han atter til Tanzania med sin far, hvor han blev genindskrevet på ISM. I slutningen af 80'erne rejste Ejersbo tilbage til Danmark, hvor han påbegyndte efterskole og senere HF, mens forældrene rejste tilbage til Tanzania uden børn.

Jakob Ejersbo afsluttede sin HF-eksamen i 1988, og efter forgæves at have forsøgt sig med en række universitetsuddannelser i Ålborg, startede han på Danmarks Journalisthøjskole i Århus og dimitterede i 1995. Efterfølgende arbejdede han primært med radio, men forfatterdrømmen blev ved at trække i ham. Han har desuden været isolator, opvasker, piccolo, fabriksarbejder, brolægger og arbejdsløs.

I 1998 debuterede Jakob Ejersbo med brevromanen "Fuga", som han skrev sammen med Morten Alsinger. Efterfølgende skrev han novellesamlingen "Superego", der blev afvist af flere forlag, indtil

Gyldendal til sidst antog bogen. "Superego" udkom i 2000 til et splittet anmelderkorps, der enten elskede eller hadede Ejersbos skildring af tidsånden omkring årtusindskiftet.

I 2002 fik Ejersbo sit litterære gennembrud med romanen "Nordkraft", der beskriver et barskt ungdomsmiljø i Aalborg. "Nordkraft" fik en overvældende modtagelse af både anmeldere og publikum. Den blev filmatiseret i 2005, og i årene der fulgte ventede litteraturredaktioner og den brede fanskare spændt på, hvad den unge, talentfulde forfatter havde i ovnen.

I september 2007 fik Jakob Ejersbo stillet diagnosen ondartet kræft i spiserøret. Siden foråret samme år havde han og Gyldendals forlagsredaktør Johannes Riis minutiøst gennemgået et 1.600 siders langt manuskript, der var baseret på Jakob Ejersbos tid i Afrika. Efter at have fået konstateret sygdommen, skrev Ejersbo en mail til Johannes Riis med en brugsanvisning på det videre arbejde med manuskriptet. Ti måneder senere, i juli 2008, døde han.

I 2009 genoptog Johannes Riis arbejdet med manuskriptet, og med hjælp fra venner og familie udkom romanerne "Eksil", "Revolution", "Liberty" – med et par måneders mellemrum i 2009. Romanerne udgør tilsammen Ejersbos Afrika-trilogi. I 2010 modtog han posthumt DR Romanprisen for det sidste bind i serien.

(Tyvstjålet fra http://www.forfatterweb.dk/oversigt/zejersboja00/print_zejersboja13 hvor der er meget mere endnu om de enkelte værker, hvis det er!)

Bibliografi:

Ejersbo, Jakob og Alsinger, Morten: Fuga. 1998. Brevroman.

Ejersbo, Jakob: Superego. Gyldendal, 2000. Noveller

Ejersbo, Jakob: Nordkraft. Gyldendal, 2002. Roman.

Ejersbo, Jakob: Eksil. Gyldendal, 2009. Roman.

Ejersbo, Jakob: Revolution. Gyldendal, 2009. Fortællinger.

Ejersbo, Jakob: Liberty. Gyldendal, 2009. Roman.

Biografier:

Christian Holten Bonke f. 1973.

Christian er uddannet dokumentarfilminstruktør fra Den Danske Filmskole i 2005. Har siden filmskolen arbejdet i den danske film- og tv-branche. Blandt andet; Den Første Kærlighed, Real Estate. Han åbnede CPH:DOX festivalen i 2011 med dokumentar spillefilmen "Ballroom Dancer", der har vundet priser verden over. Instruerer endvidere div. tv-produktioner bl.a. "Nu som mennesker" med Hvam og Christensen. I september udkom han med Uffes Alternativ, det 5 år lange politiske projekt om Uffe Elbæk og Alternativet.

Katrine A. Sahlstrøm (f. 1975) har en bachelorgrad i film- og medievidenskab fra universiteterne i København og Amsterdam. Sahlstrøm har arbejdet med film siden 2003, de første mange år som assistent for Lars von Trier og producerassistent på Triers film samt film af Nikolaj Arcel og Thomas Vinterberg. I 2011 begyndte Sahlstrøm at producere dokumentarfilm og blev med sin producerdebut *Ai Weiwei The Fake Case* (2013) udvalgt til hovedkonkurrencen på dokumentarfilmfestivalen IDFA i Amsterdam. Filmen vandt desuden en Bodil. I dette efterår har hun premiere på fire film: *Ejersbo* af Christian Holten Bonke, *Home Sweet Home* af Katrine Philp (IDFA Kids & Docs), *Fremtidsvej* af Ulrik E. E. Gutt-Nielsen (CPH:DOX) og som associate producer på Christian Sønderbys *Naturens Uorden* (DOXBIO og IDFA). Sahlstrøm er medejer af firmaet Good Company Pictures.

Om DOXBIO

Danmarks biografklub for dokumentarfilm og præsenterer hvert år 6 vedkommende film, der går tæt på virkeligheden, og bringer dem ud til biografer i alle hjørner af landet. Til hver filmpremiere gør DOXBIO en ekstra indsats for, at publikum får en særlig biografoplevelse.

DOXBIO blev startet i 2010, og har siden da bl.a. distribueret film som "Searching for Sugar Man", "Svend", "Armadillo", "Food Inc.", "Samsara", "The Act of Killing", "Ambassadøren", samt "Så meget godt i vente" og "Ekstra Bladet uden for citat".

Filmen er støttet af

Produceret af Bonke Film med støtte fra Det Danske Filminstitut ved Filmkonsulent Helle Hansen, Undervisningsministeriets udlodningsmidler, Den Vestdanske Filmpulje, DR2 ved redaktør Sofia Fromberg, Aalborg Kommune, Danske Dramatikere, SVT, Skuespillerforbundets produktionsstøttemidler.